

[Arnfast.]

det for skatteydernes penge, og derfor har vi et godt øje til de penge, der udbetales til et råd, der er sammensat på denne måde. Vi ønsker, at dette skal rettes hurtigst muligt, og vi er ikke ængstelige for, at studenterne ved en ny styrelseslov og en ny fordeling af kompetencen skal mangle mulighed for at føre deres synspunkter frem, tværtimod, de vil da stadig væk være repræsenteret og vil da stadig væk kunne fremføre deres synspunkter. Og her håber jeg sandelig, at det er studenternes argumenters kvalitet, der er afgørende, at det er kvaliteten af det, der fremføres i disse råd, der er afgørende for arbejdet, og ikke kvantiteten, et spørgsmål om, hvor mange studenter der sidder i rådene. Jeg vil da gerne i denne forbindelse sige, at dette illustrerer jo netop det forslag, vi behandler i dag, på bedst mulig måde: et parti, et af folketingets mindste, har ved kvaliteten af sit synspunkt fået samlet et flertal, og det kan vi da kun glæde os over.

Steen Folke (VS):

Som repræsentant for folketingets allermindeste parti må jeg nok lige sige, at vi ville blive noget forskrækkede, hvis det pludselig skulle gå os sådan, at vi fik flertal herinde for et af de forslag, vi fremsatte.

Undervisningsministeren har også i denne sag erklæret sig tilfreds med at administrere de borgerlige partiers politik. Jeg forstår for så vidt godt fru Tove Nielsens lidt spydigt udtrykte glæde over undervisningsministerens ydmyghed og følgagtighed i anledning af det foreliggende forslag.

Hovedelementerne i forslaget har andre jo ridset op, og jeg skal kommentere nogle af dem.

Det vigtigste er nok dette, at man stort set vil fratage studienævnene i al væsentlighed deres kompetence på en lang række nærmere specificerede områder og henlægge denne kompetence først og fremmest til fakultets- og fagråd. Hemmeligheden bag det er selvfølgelig den velkendte, at studenterne har 50 pct. repræsentation i studienævnene og kun ifølge styrelsesloven 25 pct. repræsentation i de andre organer. Det er efter min mening ganske klart, at en sådan forskydning i kompetencen på ingen måde sikrer det faglige niveau eller nogen mere kvalificeret faglig behandling af de sager,

der er tale om. Tværtimod vil der ske det, at en række sager vil blive henlagt til organer, hvori der sidder folk fra helt andre fag, som skal afgøre de pågældende sager. De kan ikke siges i de fleste tilfælde at besidde nogen særlig faglig kompetence. Disse fakultetsråd og fagråd er sammensat af repræsentanter fra en lang række meget forskelligartede fag. Der ligger også bag dette med at forskyde kompetencen en argumentation, der mere eller mindre direkte går ud fra, at studerende ikke kan besidde nogen faglig indsigt. Det er en ganske fejlagtig opfattelse. Efter nogle års studier erhverver studerende sig faktisk en vis faglig indsigt, og hvis det er ældre studerende, vil de på en række faglige områder besidde større indsigt end nogle af de faste lærere i de pågældende fag. Det bliver man nok nødt til at anerkende, det er i hvert fald situationen.

Men sagen er jo, at denne faglige argumentation, bekymringen for det faglige niveau og alt det, der udtrykkes, bare er et skalkeskjul for det, der er det egentlige ærinde med et forslag af denne art. Det er ikke det faglige, der er sigtet. Det er ganske klart det politiske. Sagen er, at de studerende i kraft af den medindflydelse, de har fået siden studenteroprøret i 1968, har været med til at få gennemført en række progressive ændringer af en række studier, ændringer, der har berørt både studiernes indhold, studiernes former og mange andre ting. Det er naturligvis det, som de borgerlige partier nu vil til livs, og forslaget om at overføre kompetence må ses som et led i denne politiske kamp, som nu anføres fra borgerlig side her.

Det er endnu mere tydeligt i forbindelse med forslagene til ændrede valgeregler og ændrede kriterier for tildeling af økonomisk tilskud til de studerendes organisationer. VS var ikke med, dengang styrelsesloven blev behandlet herinde, og vi var på ingen måde tilfredse med den styrelseslov, der kom ud af det, og som altså bl. a. knæsatte, at lærere i de vigtigste kollegiale organer skulle have 50 pct. repræsentation, studerende 25 pct.

Vi ser det klart som en vigtig sag for de studerende, stillet over for den kendsgerning, at de på forhånd i de væsentligste organer kun har halvt så mange stemmer som lærerne, at de da får mulighed for at udøve deres indflydelse ved hjælp af en en-